

PINAR İLKİZ • Ortadan Üçe

PINAR İLKİZ 1982'de İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun olduktan sonra Marmara Üniversitesi İletişim Bilimleri'nde yüksek lisans yaptı. Çeşitli dergi, gazete ve haber portallarında çalıştı. NTV Yayınları'nda kitap editörlüğü yaptı. Öyküleri *Büyük Keyif*, *altZine*, *Trendeki Yabancı* gibi platformlarda ve *Boleka* dergisinde yer aldı. Sevin Okyay'ın hayatını kaleme aldığı nehir söyleşi *Hakikaten - Sevin Okyay Anlatıyor* (2017) *Ayizi* Kitap'tan; öykü kitapları *Soğan Doğradığım Çıplak Eller* (2024) ve *Ortadan Üçe* (2026) İletişim Yayınları'ndan yayımlandı. İlkiz, *Soğan Doğradığım Çıplak Eller* ile 71. Sait Faik Hikâye Armağanı kısa listesinde yer aldı. 2011'den bu yana sivil toplumda ve sivil toplumla çalışıyor.

İletişim Yayınları 3705 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 672

ISBN-13: 978-975-05-3996-1

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2026, İstanbul

EDİTÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK ve *KAPAK İLLÜSTRASYONU* Seda Mit

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Funda Dörtkaş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

PINAR İLKİZ

Ortadan Üçe

*Haset, olmayanı arzu etmek; kıskançlık,
olanı kaybetmeyi istememek üzerine kuruludur.*

– LEYLÂ NAVARO, *Haset ve Rekabet:*
Kendi Kuyruğunu Yiyen Yılan

İÇİNDEKİLER

Lavantalı el kremi	9
Sokak tabelası	19
Yeni evlilere çeyiz	29
Adınız?	39
Asude'nin bir günü	47
Evde giyersin	55
Evliliğimde evliyim	65
II. Ramses'ten daha iyisini beklerdim!	75
Masa	83
Organogram	93
Planlı erozyon	103
Aydınlar	111
Tökezlemeden	119

Lavantalı el kremi

“Iyyy, kızım bu ne?! Ellerin leş gibi soğan kokuyor, sen soğanı hâlâ çıplak elle mi doğruyorsun, bıkmadın şu varoş hallerden ya!” Nilay, kolonya döktüğü ve mis gibi koktuğunu düşündüğü ellerini Sevtap’a hevesle uzatalı beş saniye olmuştu. Sevtap, Nilay’ın neşesini bir yıldırımla ortadan ikiye yaralı üç saniye olmuştu. Şimdi ise salondaki herkes arkasında bir yıkıntı bırakan yıldırımından nasibini almış, sessizleşmişti. Nilay yanaklarını basan alların kulaklarına kadar yükseldiğini hissetti, derin bir nefes aldı. Bahar ise bu çok tanıdık kareyi uzaktan izlemekle yetindi.

Nilay’ın alları sadece Sitem’e bakınca mora dönüyordu. Çünkü o yabancıydı bu gruba, bu Bermuda Şeytan Üçgeni’ne. Bahar’ın yazlıktan arkadaşıydı Sitem, birlikte büyümüşlerdi. Evleri yan yanaydı. Her yaz okullar kapanır kapanmaz soluğu yazlıkta alır, marsığa dönene kadar da denizden çıkmazlardı. Şimdi ise Sitem iş için Nilay’ın olduğu şehre taşınmıştı ve koca şehirde yalnız hissetmemek için, yazlıkta oynadıkları evcilik misali, onun arkadaş gruplarına misafir oluyordu.

Nilay ellerini istemeye istemeye burnuna götürdü, belli belirsiz bir soğan kokusu vardı gerçekten. Dün akşam yaptığı bol soğanlı zeytinyağlı kabaktan kalmış olmalıydı. Kabacı soyarken kabukları eline yapışmasın diye eldiven giyiyordu ama yani soğanlar için eldiven giymek aklına hiç gelmemişti. Kaşlarını çatarak bir ellerine bir Sevtap'a baktı. Kırk yaş sonrası tarifesine geçtiği için şişeyi kaptığı gibi Sevtap'ın göğsüne fırlattı: "Aman al be, kendin kokla, kaba-hat bende."

Çeşme'nin limonu, limon olalı böyle eziyet görmemişti muhtemelen. Kolonya Sevtap'ın göğsünden sekip kucağına düştü. Sevtap ise hiç istifini bozmadan kolonyanın kapağını açtı, sol eline bolca döktü ve "Oh be, budur işte, tamam. Sade, soğansız Çeşme limonu kolonyası," deyip bir kakhaha patlattı. Hani şöyle karşıdakine damağı ile üst dişlerinin birleştiği yeri gösteren cinsten.

Nilay, Sevtap'ın kakhahasının duvarlardan seke seke cınlamasının sona ermesini beklemeden çayları tazelemek için mutfığa gitti. Bahar da peşinden. Nilay, Bahar'ı görür görmez açık denizde bir can simidi belirmişçesine gülümsedi ama sadece gözleriyle. Henüz kaz ayakları aşırı belirgin hale gelmese de bu aralar çevresi koyulaşan gözleri, günlerdir yıkamadığı belli olmasın diye özenle toplanmış saçları ve sadece sağ elinin serçe parmağındaki yenmiş tırnağı ile ne kadar oluyorsa aslında o kadar gülümsedi. "Bunun derdi ne ya?! Hayat enerjisi yine volt-amperle ölçülüyor," derken bir eli alınında, bir elini de tezgâha yaslamış, güç almaya çalışıyordu. Kâh yıldırım, kâh diken, kâh tufan. Sevtap'ın gazabı ikisi için de tanıdıktı. Ama Nilay bugün bir başka yıkılmıştı.

Bahar derin bir nefes aldı ve "Nilay, sen normalde bu ziliye bu kadar yükselmezdin, hayırdır?" diye sordu. Nilay dolaptan tepsiyi alırken dişlerini sıktı. Tepsiyi tezgâha bira-